

Den sidste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 239:

Forslag til finanslov for finansåret 2002.

Af finansministeren (Pia Gjellerup).

(Fremsat 28/8 2001).

Formanden:

Der er en taletid for ordførerne på indtil 20 minutter, og med hensyn til de korte bemærkninger er det de sædvanlige regler med op til 3 korte bemærkninger pr. medlem. Det vil sige, at det ikke er reglen ved Folketingets åbnings- og ved Folketingets afslutningsdebat, der gælder i dag. Alle Tingets medlemmer kan deltage med korte bemærkninger med indtil 3 i alt.

Lovforslaget sattes til forhandling.

Forhandling

Jan Petersen (S):

Alle mennesker hører sammen og har et ansvar for hinanden. De ord giver mening, når vi diskuterer, hvilket samfund vi vil leve i fremover, for dansk politik må jo handle om, hvilken retning vores velfærdssamfund skal bevæge sig i. Det har taget 75 år at bygge det op, men det kan tage kort tid at rive det ned.

Vi får hver eneste dag brudstykker af det danmarksbillede, vi kan se for os. Vi får det i korte mediehistorier. Vi får det også i de politiske debatter, der er herinde, i samråd og forespørgsler. Normalt tegnes der et billede af et Danmark, der er dårligt. Der er så utrolig meget i dette land, der er for dårligt. Men er dét det virkelige billede? Er det dét Danmark, vi har i september 2001? Mit svar er nej. Det er et anderledes mangfoldigt, udfordrende og positivt land, vi lever i, og vi laver politik i.

Der går 2.677.000 danskere på arbejde hver dag. Det er noget lignende en verdensrekord. Og hver eneste dag går 600.000 børn ned i deres børnehaver, i deres fritidsordning. Det er i øvrigt 200.000 flere end i 1993.

Der er flere tusinde ældre, der hver eneste dag får besøg af en hjemmehjælper, der kommer til tiden. Der er i øvrigt 40.000 flere ældre, der modtager hjemmehjælp, end der var i 1993.

På vores sygehuse behandles 18.000 hver eneste dag, og det er 4.000 flere pr. dag, end det var i 1993. 1 million flere behandlinger gør vi i år, end vi gjorde i 1993.

Så er der et utrolig stort antal danskere, som går ud og gør noget for andre, også hver eneste dag: besøger dem, engagerer sig i medborgerens forhold, reagerer på uretfærdighed herhjemme og i verden omkring os.

Og så er der endelig 900.000 offentligt ansatte, som sørger for, at det her velfærdssamfund fungerer, så borgerne oplever et samfund, der slår til, som stiller op og er med, når der er brug for det.

Skønmaleri, vil nogle af jer sige, og I har markeret. Der er så noget, der ikke er skønt nok, for hvornår er nok nok? Men det er bedre, end det nogen sinde har været, for det er ikke noget slet fungerende, ineffektivt velfærdssamfund, vi lever i. Det er unikt det her. Der er stor lighed, og vi finder fornuft i menneskelige og anstændige svar på de ting, vi skal løse.

For vi søger jo både tryghed og udfordring, og vi søger lighed og frihed, og vi søger fællesskab og personudfoldelse, og vi gør det på samme tid. Vi vil have en retfærdighed, og vi vil have visioner og retning for det, vi gør, men vi vil også have sikkerhed for, at forandringen er i orden, og vi vil også have, at den gælder alle, og at vi kan leve trygt i fremtiden, uanset hvilken alder vi har, hvilket køn vi hører til, og hvilken etnisk oprindelse vi har.

Hvorfor så snakke om det, når der er finanslovdebat, for det er jo ikke nogen visionær finanslov isoleret set, det er jo bare tal og tal og tal? Men bag de tal og i den kæde, denne finanslov indgår i, er den vision gemt, at dette land er for godt til, at det skal kuldcastes og smides ind i uoverskuelige, utrygge eksperimenter.

Fornyelsen skal fortsætte, men med udgangspunkt i det, som vi er trygge ved og har det godt med, i det, som vi dybest set ved er grundlaget for, at Danmark er et af denne verdens bedste lande at leve i.

Finansloven er det niende led i denne kæde. Lidt speciel i år måske, fordi der i den grad er fokus på udgifterne. Der er ingen grænser. Man fristes til at tro, at vælgere er nogle, der kan bestikkes. Det tror vi ikke på i Socialdemokratiet. Vi tror faktisk, at der er mange, der gennemskuer det. Vi tror, at danske vælgere kan se og forstå, hvad det er for et spil, der foregår.

Derfor er en snusfornuftig finanslov fornuftig. Den bringer Danmark videre. Vi økonomiserer allerede indgåede politiske aftaler med adskillige af partierne her i Folketinget. Denne finanslov med dets forslag er et resultat af et samarbejdende folkestyre, hvor der er masser af fælles